PROVINCIAL LIBRARY MAY 1 1928

HAR NI VÄNNER I SVERIGE?

I så fall erbjudas nu våra prenumeranter

ETT ENASTÅENDE TILLFÄLLE

Varje prenumerant å Svenska Canada-Tidningen, vilken har betalat eller insänder betalning för ett år i Förskott, kan insända namn och adress å person i Sverige till vilken vi skulja tillsända tidningen

GRATIS

Edra vänner därhemma äro naturligtvis lika intresserade av nyheter från Canada som Ni äro att höra något från Sverige. Skriv namn och adress tydligt.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

823 Logan Ave. Winnipeg, Man.

IAKTAGELSER OCH BIOGRAFISKA SKILDRINGAR FRÅN MINA RESOR.

FÖR S. C. T. AV N. J. L. BERGEN.

Under senare delen av juni månad företog jag en reso genom Provost, Cadogan och Mitiskow-distrikten i Alberta.

Provost ligger helt nära gränsen till Saskatchewan utefter C. P. R.-järvägen mellan Saskatoon och Edmonton och utgör ett av de bästa vetedistrikten i Alberta. Själva samhället är ur affärssynpunkt ett av livligaste i Alberta. Flera skandinaviska affärsmän finnas här — Joesteths diverse handel — Larsons handel — skomakare Johnson m. fl.

Distriktet söder om köpingen är huvudsakligen bebott av norskar, bland vilka vi finna bröderna Espedahl, Baer, Haugen, Knutson, Brusveland, Gittorpson, Holte, Hanson, Larson, Sukke, Angeland, Robley Hallsten, Lakewalen m. fl. Alla dessa äro välbärgade farmare, tack vare den goda jorden och personlig driftighet.

Från 25 till 50 bushel av vete är en vanliga skörden, och sällan är det misslyckat. Samhället är väl organiserat med avseende på skolväsendet. Norskarna ha här flera kyrkor, vilka betjänas av pastor Egedahl. U. F. A.-ar här haft en av sina starkaste lokalföreningar. Folket i allmänhet är välbärgat, och många vackra hem äro synliga här och var. Egendomar finns att köpa för från 25 till 50 dollars och mera per acre.

Under min vistelse i Provost-distrikt hade jag förmånen att gästa hos Tompson, som även skjutsade mig omkring. Han lever en 18 mil söder om Provost, och är en tänkande trevlig man, som även njuter förmånen av att hava en ung trevlig fru, intresserad i kulturverksamhet i alla avseenden.

Från Provost styrdes färden mot Cadogan distriktet, även beläget utefter C. P. R. Jordmånen är även här i allmänhet den bästa, och en stor del av befolkningen är norsk eller svensk. Bland dessa räknar jag I. A. Johsons familj som gamla vänner och intresserade i den sociala utvecklingen. Bröderna Fossum, Lee Nikolson, bröderna Anderson, Melleud m. fl. stå sig alla godt och hava väluppbyggda farmar.

Under resan genom detta distrikt skjutsades jag av Fred Boden, en gemytlig, mångförfaren värmlänning från Cairen distriktet, nära Cadogan. Köpingen Cadogan, fastän en av de indre har flera elevatorer, bank, hotell m. m.. En av de förnämsta affärsmännen, Mr. Poulson, är skandinav.

Från Cadogan distriktet styrdes kosten mot nordväst till Mitiskow-distriktet. Här skjutsade mig Robby, d. v. s. omkring. Han är för övrigt en riktig virtuos på violin. Norr om Mitiskow fann jag en del skandinaver, bland dem Haroldson, Lindberg, Peterson m. fl. Alla voro intellektuella personer, intresserade i den kulturella och sociala utvecklingen och dessutom välbärgade. Jordmånen omkring Mitiskow är mer eller mindre sandblandad och man har haft känning av torka nu och då, dock synes folket i allmänhet stå sig rätt bra.

I samhället Mitiskow finna vi flera skandinaviska affärsmän, Carlsons diversehandel och Poulsons järnhandel, postmästare Larson m. fl. Här sammanträffade jag med den religiöse filosofen August Hellquist, utgivare av broschyren "Glimtar från andeväriden". Den religiösa verksamheten här har i det flydda varit representerad av baptisterna. Numera ledes det religiösa intresset av pingstvännerna med mr. Sellin som föreståndare. Han är sekreterre i municipalstyrelsen och en aktad man.

Från Mitiskow distriktet styrdes färden mot Czar, nästa plats i väster. Här togs jag om hand af Reinholt Lindberg, som skjutsade mig omkring. Han är ägare av en större farm nordost om Mettiskow. Trots brådskan ställde han sig själv och sin präktiga automobil till mitt förfogande, dels på grund av intresse för saken och dels för gammal bekantskaps skull.

Peterson, stockholmare, hos vilken jag övernattade, hade strax före min ankomst förlorat en just till världen kommen dotter och hade sin hustru på sjukhuset. Trots sorgen bevisade han dock all gästfrihet.

Czar distriktet har icke synnerligen många skandinaver, och de flesta där voro redan medlemmar av S. C. T.- eller Norröna-familjerna. De flesta svenskarna ha slagit sig ned norr om samhället, och bland dem finna vi Danielson, Lange, Lindgren, Lindholm, Beckman, Erikson, Wahlstrom m. fl., vilka alla syntes reda sig bra.

Söder om Czar finna vi även en del svenskar, vilka alla hade vackra hem och välbärgade farmar. Lars Moller, en välbärgad skåning, besökte vi här bl. a.

På alla platser fick man det intyget att vetepoolen haft mycket att göra med det välstånd, som nu rådde, och man mottogs överallt med välvilja.

I Czar distriktet har i det flydda pastor Lindgren levat och verkat, han har nu slutat sin jordevandring, och vem som är hans efterträdare i den Lutherska kyrkoverksamheten blev mig icke bekant.

(Forts.)

SEALED TENDERS addressed to the undersigned and endorsed "Tender for Migration Hall, Prince Albert, Saskatchewan," will be received until 12 o'clock noon (Daylight saving), Wednesday, August 22, 1928, for the construction of an Immigration Hall at Prince Albert, Sask.

Plans and specification can be seen and forms of tender obtained at the offices of the Chief Architect, Department of Public Works, Ottawa, the Caretaker, Public Building, Prince Albert, Sask., and the Resident Architect, Department of Public Works, Regina, Sask.

Blue prints can be obtained at the office of the Chief Architect, Department of Public Works, by depositing an accepted bank cheque for the sum of $10.00, payable to the order of the Minister of Public Works, which will be returned if the intending bidder submit a regular bid.

Tenders will not be considered unless made on the forms supplied by the Department and in accordance with the conditions set forth therein

Each tender must be accompanied by an accepted cheque on a chartered bank, payable to the order of the Minister of Public Works, equal to 10 per cent of the amount of the tender. Bonds of the Dominion of Canada or bonds of the Canadian National Railway Company will also be accepted as security, or bonds and a cheque required to make up an odd amount.

By order,

S. E. O'BRIEN,
Secretary.

Department of Public Works,

Ottawa, July 28, 1928.

SOMMARENS SVERIGEUTSTÄLLNINGAR GÅ UTMÄRKT.

(Forts. fr. sid. 1)

I Jönköping har man haft mellan 250 — 300,000 besök på utställningen och nöjesfältet sammanlagt.

Sundsvall ligger visserligen i ett av Europas folktätaste distrikt, men folktätheten sträcker sig inte så långt, och man anser därför att den besökssiffra man hittills nått, 175,000 på själva utställningen, är ganska tillfredsställande. 125,000 besök ha dessutom antecknats på nöjesfältet. De besökande ha emellertid ökat för varje söndag — förra söndagen satte rekord med 20,000 besök — och man har nu en hel del utlänningar och andra långväga resande i staden, varför man möjligen kommer att söka förlänga tiden för öppethållandet en vecka utöver den 27 juli. I fråga om det ekonomiska resultatet är man här litet försiktigare i sina uttalanden, men man tror att det hittills gått snarare bättre än sämre än som kalkylerats, och får man ett par söndagar till på sig, så går det alldeles säkert ihop.

I Uddevalla har man redan hunnit göra ett överslag över resultatet hittills och därvid funnit att det inte gått med förlust, men heller inte se ut att bli någon vinst att tala om. Och detta beror närmast på att publikfrekvensen på grund av dåligt väder varit mindre än man beräknat. Man har haft sammanlagt 110,000 besök på själva utställningen, men även nöjesfältet har varit livligt frekventerat. Dagsrekordet på utställningen är 21,000 besök. Utställningen skulle ha stängts den 1 augusti, men man ämnar nu ha öppet till den 12 möjligen till den 19 augusti för att i förhoppning om bättre väder i fortsättningen söka bättra på resultatet.

Canada i Olympiaden.

(Forts. fr. sid. 1.)

400 meter stafett — Rosenfeld, Smith, Bell, Cook, Canada.

Canadensarna ha som ovan anförts skött sig ovanligt fint, och man får ovillkorligen respekt för vårt adoptivlands duktiga trupp, när man granskar de canadensiska placeringarna:

Persy Williams, Vancouver vann 100- och 200 metersloppen.

Ethel Catherwood, Saskatoon, vann damernas höjdhopp med nytt världsrekord.

Fanny Rosenfeld, Ethel Smith, Jane Bell och Myrtle Cook, Toronto, vunno damernas 400 meters stafett på världsrekordtid.

James Ball, Winnipeg blev 2:a i 400 meter.

Fanny Resenfeld blev 2:a och Ethel Smith 3:a i damernas 100 meter.

W. A. Wilson, Montreal, Phil Edwards, Hamilton, S. B. Glover, Edmonton, och James Ball, Winnipeg, blevo 3:a i 1,600 meters stafetten.

Phil Edwards blev 4:a i 800 meter.

Victor Pickard, Hamilton, blev 4:a i stavhopp.

Jean Thompson, Penetant, blev 4:a och Fanny Rosenfeld 5:a i damernas 800 meter.

John Fitzpatrick, Hamilton, blev 5:a i 200 meter.

Brottarna belade 5:te plats.

Cliff Bricker, Galt, blev 10:a i maraton.

Ur magiens värld.

MODERN TID KÄNNER ICKE ANDEBESVÄRJARE MED MAGISKA CIRKLAR OCH PENTAGRAM, MEN MANGA AV VÅRA HALVT SKÄMTSAMMA TRADITIONER HA SITT URSPRUNG I GAMMAL VIDSKEPELSE.

När vi moderna människor sätta mascots på våra bilar och motorbåtar, eller när unga flickor gå ut i midsommarnatten och plocka nio sorters örter under tystnad för att sedan med buketten under kudden drömma om sin tillkommande, tänka vi föga på att i det ena som i det andra fallet är det rester av gamla tiders magi, som ehuru i oskyldig form gå igen. Vidskepelse är i allmänhet svår att utrota, och när den har övergått till att bli en mekanisk vana, kan den leva nästan hur länge som helst. Man häpnar, när man får klart för sig, att påskriset, som vi ställa in i våra rum med röda fjäderblommor på de nakna kvistarna, går tillbaka på en rent hednisk fruktsamhetsrit, och skulle man undersöka hela raden av liknande seder och bruk, finge man anledning till åtskilliga reflexioner över huru nära vår upplysta tid står sekler, som rent av förlora sig i sagans dunkel.

När studenten Salthenius förskrev sig till mörkrets furste.

Från den tid, då magien stod på sin höjdpunkt, leva också åtskilliga lämningar kvar, ehuru de icke ha samma styrka som den vidskepelse, vars rötter få sökas i urgamla religioner. Drömmen om att göra guld är visserligen numera övergiven, men ännu medan Karl XIII bara var hertig och förhandlade om att bli härmästare för frimurerlet, tillfrågades han på fullt allvar från sina frimurarevänner utomlands, om han kunde guldmakeriets konst. Försiktigtvis svarade han att han visserligen kände till den teoretiskt, men att han ännu icke hade utövat den i praktiken. Går man till folksägnerna, finner man en hel rad av berättelser om frambesvärjande av djävulen under olika mystiska ceremonier, även detta reminiscenser av magiens andebesvärjare, och den som har någon aning om de ramsor, som ännu i dag användas på sina håll i landet, när kloka gummor och gubbar läsa över förgjorda kreatur, har icke svårt att följa utvecklingens trädar bort till renässansens stora magiker. Det gamla lever trots kultur och social omvärdnad.

Nu upprepas visserligen icke en sådan händelse, som inträffade den 30 januari 1718 på Vivelsta egendom i Upland, då den unge studenten Daniel Salthenius spikade upp på en gammal ek en förskrivning till djävulen, skriven med hans eget blod, i vilken han enligt ordalagen "gör med dig. En, efterföljande kontrakt" att Daniel skulle få "Svartboken eller en aldrig trytande penningpung mot avstående av både kropp och själ efter döden. Historien är icke uppfunnen utan kan när som helst verifieras i domböckerna. Straffet blev ganska strängt. Den unge mannen dömdes till döden, men domen trädde aldrig i kraft. Eftersom ynglingen icke hade fyllt 15 år, när det gräsliga brottet begicks, benådades han till en månads fängelse på vatten och bröd och fick stå kyrkoplikt. Han blev sedermera en framstående man och dog 1750 som professor i Königsberg. Hela sitt liv fick han likväl lida för sitt oförsiktiga kontrakt med mörkrets furste.

Vad som nu för tiden sker är bara en liten oskyldig magi i smått, som ingen människa fäster sig vid. Men just för den skull kan det ha sitt intresse att ägna någon liten vilostund åt de verkliga andebesvärjarnas metoder på den tid, då människorna med nyfikenhet och skräck trodde på möjligheterna av en kontakt med de övernaturliga makterna.

De fallna änglarnas hierarki; en härskara av makter.

Allt ifrån medeltiden levde hos människorna kvar en tro på att världen var befolkad av en oräknelig skara av goda eller onda andar, som ofta nog kunde ingripa i människornas liv. Gamla sagor berätta om Lucifer, som en gång var en så framstående ängel, att han stod treenigheten allra närmast. Men han greps av högmod och gjorde en gång upprror mot de högsta i himlen. Till straff blev han med sina medhjälpare utkastad från himlen — hans fall var som ett strålande stjärnskott. Sedan dess pågår här nere på jorden alltjämt striden mellan de goda änglarna och de onda upprorska. Genom ett fromt liv kunde människorna göra sig säkra om de goda makternas bistånd. Men genom särskilda ceremonier kunde en människa också få onda andar i sin makt. Det var den konsten, som andebesvärjarna utförde.

Redan att hålla reda på den stora skaran av andemakter var en vetenskap för sig, därest man icke hade hjälp av de stora svartkonstböckerna. En kunnig författare räknar upp nio olika klasser av onda andar. Till den första gruppen för han De falska gudarna, som vilja ha gudomlig dyrkan. En bland dem var den demon, som frestade Jesus på berget, och deras högste furste är Belsebub. Sedan komma Lögnens andar under befäl av Python. Den tredje gruppen är Ondskans hämnare och deras chef heter Asmodeus. Under Belial står en annan grupp, som närmast utgöres av Vredens och Orätträdighetens demoner. Sedan komma Bedragarna, som vilseleda människorna genom falska mirakel, och deras hövding är Satan. Under demonen Merizim stå de andar, som uppträda i sammanhang med åska och blixt, fördärva luften och föra med sig pest och annat elände. Furierna äro en demonklass, som så ut missämja och krig över människorna. Deras chef heter Apollyon eller Abaddon. Slutligen upptager listan De vrånga åklagarna, vilkas hövding heter Astaroth, samt till sist Frestarna och alla onda genier. Deras hövding är Mammon.

Detta är nu bara ett litet urval. Det skulle förmodligen fylla en tidning helt och hållet, om man ville räkna upp namnen på dem alla. Därtill kom att varje mera kunnig andebesvärjare eller häxa alltid hade någon mindre förnämlig ande som sin privata slav, sin familiaris. Rymden vimlade av makter. Svårigheten var bara att förmå dem att lyda, när kallelsen utsändes.

Andebesvärjaren behöver en hemsk och mystisk omgivning.

En nödvändig förutsättning var att andebesvärjaren omgav sig med en rad av mystiska och för vanligt folk avskräckande hjälpmedel. Kunde man titta in i hans rum, skulle man finna att både taket och väggarna voro fulla av döda frånstötande djur. Där skulle man få se ormar, som ännu i sitt döda tillstånd tycktes vrida och ringla sig. Där hängde läderlappen med sina lättrörliga pappersstunna vingar. Ödlans ögon lyste från ett hörn med en fascinerande men hemsk glans, och här och där finge man se skelettet av någon underligt formad fisk. I ett hörn stod den alkemistiska härden med alla de märkvärdiga instrument, som hörde guldmakarkonsten till. Mitt i virrvarret stod framför ett altare med en brinnande blänktig låga magikern själv iklädd en fotsid, svart, löst hängande kappa, broderad med symbolerna från astrologiens värld. Runt omkring hade han sina böcker liggande, och i handen bar han en trollstav.

Så skildrar ett ögonvittne en andebesvärjare, som på 1600-talet bodde i Paris.

Själva andebesvärjelsen fick icke äga rum var som helst. Platsen måste vara utvald, och likaså måste besvärjelsen ske på en bestämd tid. En grotta eler ett valv, behängt med svarta draperier, lämpade sig mycket väl för sådana företag som andebesvärjelser. Ruinerna av ett gammalt slott eller ett kloster eller också en kyrkogård voro ävenledes utmärkta platser — här vill man gärna fråga, hur många spökerier på dylika platser som i själva verket återgå på magiska ceremonier. Tiden var bestämd till mellan tolv och ett på natten, och det skulle antingen vara mänsken eller blixtrande åskväder. När man lyckats finna den riktiga platsen, var det tid att sätta i gång de vidlyftiga ceremonierna.

Pentagrammet, den magiska cirkeln och ringen.

Det allra vigtigaste för andebesvärjaren var att själv ha skydd mot den ande, han ville framkalla. Fördenskull var det nödvändigt att omge alla de medverkande med en magisk cirkel. Spåren av dylika cirklar gå tillbaka till urminnes tider — i det gamla Indien drogs en sådan cirkel omkring en barnföderskas säng, för att nu bara taga ett exempel. Men under medeltiden utvecklades konsten att draga upp magiska cirklar i hög grad, och under magiens höjdpunkt var deras framställning en regelrätt vetenskap. Vanligen drogs cirkeln upp med ett magiskt svärd eller en invigd kniv och räknade ungefär 9 fots diameter. Med tiden blevo cirklarna flera och ritades upp utanför varandra, varvid mellanrummen fylldes ut med magiska tecken. Ofta avslutades det hela med en fyrkant, som tangerade den yttersta cirkeln.

Men om en sådan regelrätt uppritad trollkrets skyddade den onde anden från att komma i besvärjarens omedelbara närhet, så måste magikern själv också kunna komma in och ut, utan att den underbara kraften förstördes. Fördenskull var varje magisk cirkel försedd med en särskildt markerad port. Genom porten kunde emellertid även anden komma in, och porten måste därför kunna stängas med ett magiskt lås. Detta lås utgjordes merendels av ett s. k. pentagram.

Så rustad var andebesvärjaren emellertid i det närmaste färdig. Han var skyddad mot de onda makterna, och under iakttagande av en mängd försiktighetsmått kunde han med lugn gå till sitt verk.

Den förskingrade redaren dömd. Utslag har avkunnats i målet mot f. skeppsredaren Matts Teodor Sjöblom. Han dömdes för förskningringarna ur hamnkassan och de förfalskningar, som han i samband med dessa lättt komma sig till last, till två års och åtta månaders straffarbete, varjämte för vardera av förskningringarna från Rederiaktiebolaget Hera och Norrtälje nya rederibolag han dömdes till fem månaders straffarbete, således sammanlagt tre år och sex månaders straffarbete med två års påföljd, varjämte han förklarades avsatt ur statens tjänst och ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas. De förskingrade beloppen skall Sjöblom ersätta.

Ett karoliner-monument i Jämtlandsfjällen. Redan för ett par år sedan framfördes i den svenska pressen förslag om ett monument eller en minnesvård, som skulle resas över 1719 års karoliner på själva fjällvidden och i den trakt, där tvivelsutan de flesta av dödstågets offer vila, eller ock just på den punkt, där Armfeltska härens huvudstyrka kan antagas ha kommit in på svensk mark. Man har härvid tänkt sig en stor, råhuggen sten, rest på ett vida omkring synligt ställe någonstans i grannskapet av Ranglaån vid norska gränsen och söder om Storlien. Frågan om monumentet synes nu på allvar ha blivit aktuell sedan de lappländska fjällkarlarnas klubb satt sig i spetsen för saken, anslagit medel samt tillsatt en kommitté att närmare utreda hur man bör gå tillväga, då uppslaget skall realiseras. Kommittén består av generalmajor Gösta Lilliehöök, Roden, författaren Torsten Boberg, Undersåker, samt kaptenen vid väg- och vattenbyggnadskåren H. N. Pallin, vilken senare som bekant utsågs till ledare för den svenska slädexpeditionen till Nobiles undsättning.

Veckans Novell.

Turturduvorna.

De hade inte ett dugg att gifta sig på, tycktes det, och alla människor rådde dem att ge sig till tåls, men gifta sig skulle de, och de gjorde det på bestämt datum. De arbetade otroligt, båda två, de sista månaderna. Och försakade. Han var kanske inte en sådan där romanängel att han läste in sin pipa och inskränkte sig till ett mål om dagen, men han minskade i alla fall på tobakskontot och flyttade till ett enklare matställe. Vilka försakelser hon underkastade sig, vet jag inte, men säkerligen voro de inte mindre. De voro rörande kära i varandra. Och så gifte de sig och flyttade in i en liten lägenhet, som slog deras vänner med ytterlig häpnad. Hur hade de burit sig åt? Allt var nytt, skinande nytt och fixt färdigt. — Vilket förtjusande litet dockskåp! sade en. — Du milde, vilken liten nelgedom! sade en annan. Turturduvorna njöto i triumfen med strålande ögon och gingo i enrum och kysstes. De voro verkligen rörande kära. Man ville smälta av ömhet när man såg dem gå där och dyrka varandra och allt de ägde gemensamt.

Ja, men efter tre månader fick jag höra en otäck historia. Slamm berättade den själv med många blinkningar och hemlighetsfullt ofullbordade meningar och en triumferande klang i rösten, som kom det att vända sig i mig. Jag har alltid haft en sund avsky för Slamm. Han är en stor bullrande klump, som tar upp ofantligt utrymme var han än är, och han har en röst som kan pina livet ur duva och en förmåga att bruka den som gränsar till det otroliga. Hans historia kom mig att må illa. — Han ljufasen. Ja, för den gamle var på samger inte, sade jag mig medan han berättade poängen för tredje eller fjärde gången, nej det finns någon sanning i det här. Ty jag känner Slamm så pass väl att jag kan höra då han ljuger, vilket förresten inte är så sällan. Men nu talade han sanning, åtminstone till en del, och jag fick ingen ro, förrän jag fått tala vid Stellan om saken.

Jag gick hem till turturduvorna en kväll, bävande för vad jag skulle få se och höra. Men de visade åtminstone inte att något särskilt hänt, de voro snarare mera rörande kära än förut. När jag äntligen lyckats få Stellan i enrum — och det var ingen lätt sak — sade jag efter några övertänka inledningsord:

— Hör du, den här Slamm....

— Nå? sade Stellan med en grimas, som sade mig att det verkligen varit något särskilt.

— Du kanske vet det redan — han har kokat ihop någon historia om Marja, som han berättar för alla som vill eller inte vill höra på. Naturligtvis är det..

—Vad berättar han?

Vi sutto i skymning, så jag kunde inte se Stellans ansikte så noga, men det var något i hans röst som gjorde mig ont.

— Hm, sade jag, karlen är naturligtvis den fräckaste lögnare jag träffat. Men han påstår att du bokstavligen kastat ut honom härifrån sedan du överraskat honom — hur heter det? — I Marjas armar. Han fick sina byxor spräckta i trappan, säger han. Och det var en förfärlig scen, säger han, du var som ett rytande lejon, eller som flera, och Marja sam i tårar och..

— Och?

— Ja, du borde laga så att han blir nöjd för sina historier. Han kom upp en kväll, säger han, och Marja var ensam. "Att jag gjort ett visst intryck på henne hade jag nog märkt länge" — du vet Slammers röst — "men att det stod så illa till, trodde jag ändå inte." Nå Marja skulle ha kastat sig om halsen på honom och i detsamma står du i rummet och så vidare. Ja. Karlen förtjänar stryk.

Stellan sade ingenting på en lång stund. Slutligen kom det:

— Han ljuger inte.

Jag kände mig matt. Som sagt, att det fanns någon liten, liten aning av sanning i Slamms historia hade jag trott mig förstå, men detta fulla erkännand kom som ett slag. Marja! Nej, här var något mystiskt med i spelet. Jag sade Stellan det. Jag sade honom rent ut att han ljög. Han ropade in Marja. Hon kom och klängde upp på armstödet på hans stol.

— Marja, sade han, historien är ute.

Det gick runt i huvudet på mig: hon skrattade. Sedan berättade de hela historien, den riktiga historien, och här är den, oförgylld och oförfalskad.

Sänd Eder spannmål
till
UNITED GRAIN GROWERS LTD
Bank of Hamilton Chambers Winnipeg
Lougheed Building Calgary
Faa den mest fuldkomne beskyttelse.

EDMONTON.

JULIUS ROTTO
106 Adams Bldg., Edmonton, Alta., hoppas att få träffa alla skandinaviska farmare i distrikten runt om Edmonton och försäkra dem för brandskada i
The Wawanesa Mutual Insurance Co.
Det största, Det bästa, Det billigaste ömsesidiga brandförsäkringsbolag i Canada.
Totalvärdet av försäkringar uppgår till över $125,000,000.00.
Överskottet över $2,000,000.00.

GOD HÄLSA
är beroende, huvudsakligast, av god matsmältning, god avsöndring och god avföring av obrukbara ämnen, samt ett gott blodomlopp.
Äro dessa funktioner normala, är det lätt att hålla sig frisk. Men ibland behöver kroppen hjälp, och detta erhålles bäst genom
PANDIKULATION ELEKTRO-MAGNETISME BAD
och andra oskadliga, verksamma medel. Ett försök övertygar Eder.
För närmare upplysningar skriv till, eller besök
NILS T. SAEHLE,
THE HEALTH CENTER.
9662 Jasper Ave.
Edmonton, Alberta.

Prenumera på
S. C. T.
hos
Nils T. Saehle
9662 Jasper Ave.
EDMONTON, ALBERTA.

Praktik från Paris och New York sjukhus. Telefon 2099.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

REIDAR TORP
URMAKERIAFFÄR
Utlärd i gamla landet.
Alla slags klockor repareras. Billiga priser. Särskild omsorg gives insända reparationsarbeten. Garanti för gott arbete. BEMÄRK ADRESSEN: 10356—101st. St. (i närheten av C.N.R.-stationen), EDMONTON, ALBERTA.

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta

CAMROSE.

CHIROPRAKTIK
botar nästan alla sjukdomar.
PRÖVA DET.
Dr. G. BACH, D. C.
Skriv till mig på svenska eller engelska, om Ni har tillfälle, och jag skall tala om, vad jag kan göra för Eder.
Telefon 381, CAMROSE, ALTA.

Dr. F. A. NORDBYE
Skandinavisk läkare
Specialiserar i kirurgi.
Stort företaklassigt sjukhus.
CAMROSE, ALTA.

VANCOUVER.

PRENUMERATIONER Å
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN 251 Hastings St. E.
JOHN GREEN 705 Cornl St.